

ע"פ 12113/04/14 - אחים ראני בע"מ, ראני אבו עראר, אסעד אבו עראר נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 12113-04-14

ניתנה ביום 02.5.14 מאי 2014

השופטת סיגל דוידוב-מוטולה

המבקשים

1. אחים ראני בע"מ
2. ראני אבו עראר
3. אסעד אבו עראר

המשיבה

מדינת ישראל

בשם המבקשים: עו"ד מאיר סויסה

בשם המשיבה: עו"ד דרורה נחמני-רוט

החלטה

השופטת סיגל דוידוב-מוטולה

1. בהכרעת דין מיום 31.10.13 הרשיע בית הדין האזורי בבאר שבע (השופט אילן סופר; פ' 1874/08) את המבקשים בעבירה של העסקת שני עובדים זרים שלא כדין, בהתאם לסעיפים 2(א)(1), 2(א)(2) ו- 5 (בהתאמה) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן - **חוק עובדים זרים**). בית הדין קבע כי הוא נותן אמון בעדות המפקחים לפיה ראו את העובדים מושא כתב האישום עוסקים בהנחת אבנים משתלבות, בתקופה במהלכה הייתה המבקשת אחראית על ביצוע עבודות פיתוח, סלילת מדרכות וריצופים באתר בו נערכה הביקורת. משכך, ובהתאם לחזקה העובדתית שנקבעה בהלכה הפסוקה (וכיום מצויה במפורש במסגרת חוק עובדים זרים), שוכנע כי העובדים הועסקו על ידי המבקשת.

בגזר הדין, מיום 19.2.14, הטיל בית הדין האזורי על המבקשת קנס כספי בסך 12,000 ₪, שישולם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.4.14, ועל כל אחד מהמבקשים קנס בסך 6,000 ₪, אשר ישולם ב- 10 תשלומים. בנוסף חויבו המבקשים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות מושא כתב האישום, לתקופה של שלוש שנים.

2. שני הצדדים הגישו ערעורים לבית דין זה. המבקשים ערערו בעיקר על הכרעת הדין ולחלופין על העונש שהוטל עליהם, ואילו המדינה ערערה על גזר הדין. בנוסף הגישו המבקשים את הבקשה שלפני, לעיכוב תשלום הקנס שהושת עליהם.

3. המבקשים טוענים כי סיכויי הערעור להתקבל גבוהים. המבקשים מדגישים כי העובדים הזרים כלל לא נחקרו; כי לא די בחשד לצורך הרשעה בביצוע עבירה פלילית; וכי באתר בו נמצאו העובדים הועסקו - וכך עלה במפורש מהראיות - מספר קבלני משנה שעסקו בתשתיות, כך שלא ניתן היה לייחס את העסקת העובדים דווקא למבקשת. לחלופין נטען כנגד חומרת העונש.

4. המדינה מתנגדת לעיכוב ביצוע גזר הדין. לטענתה, אין מקום לחרוג מן הכלל לפיו אין לעכב תשלומי של קנס שהוטל על נאשם, שכן אין בתשלומי כדי לגרום לנאשם נזק בלתי הפיך ואין ספק כי התשלום יוחזר לו ככל שערעורו יתקבל. המדינה מוסיפה, לעניין סיכויי הערעור, כי בית הדין קמא הרשיע את המבקשים לאחר ששמע והתרשם מהעדויות ומהראיות שהובאו בפניו; קבע קביעות של מהימנות; והסתמך על החזקה העובדתית שנקבעה בהלכה הפסוקה. עוד טוענת המדינה כי סיכויי הערעור נמוכים גם לעניין הערעור על העונש, ולא בכדי הוגש ערעור מטעמה על היותו קל מהמקובל.

5. הצדדים לא התנגדו למתן החלטה זו על סמך טיעוניהם בכתב, ולא ביקשו קיום דיון במעמד הצדדים.

6. באשר לשיקולים לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע תשלום קנס שהוטל בהליך פלילי, נקבעו על ידי בית המשפט העליון הכללים הבאים:

"הלכה היא, כי אין לעכב ביצוע עונש בשל הגשת ערעור, לא כל שכן עת מדובר בקנס אשר תשלומו אינו יוצר מצב בלתי הפיך, ושניתן להשבה ככל שצולח הערעור (ע"פ 3468/12 שורפי נ' מדינת ישראל, 12.7.2012, והאסמכתאות שם; להלן: עניין שורפי). מצב הדברים שבגדרו ישקול בית המשפט בחיוב לעכב תשלום קנס מתקיים כאשר בית המשפט שוכנע שאין בידיו של המבקש לשלם את הקנס שהושת עליו, ושאי התשלום יוביל בהכרח להשתת מאסר חלף הקנס (ע"פ 9147/01 בשן נ' מדינת ישראל, 27.12.2001). במסגרת זו יילקחו בחשבון מצבו הכלכלי של המבקש, גובה הקנס ויכולתו של המבקש לשלם את הקנס עוד בטרם יישמע הערעור (עניין שורפי פסקה 7). במקרים כאמור לעיל, משתנה נקודת האיזון ובמצב דברים שכזה, בייחוד עת מדובר בתקופת מאסר קצרה, כבמקרה דנא, ייטה בית המשפט לעכב את תשלום הקנס, כדי להבטיח שלערעור, ככל שיתקבל - תהיה נפקות (עניין שורפי, בפסקה 5, והאסמכתאות שם). כל זאת בכפוף לבחינת סיכויי הערעור."

(ע"פ 29/13 בירנבוים נ. מדינת ישראל, מיום 13.1.13; כן ראו את ע"פ 9043/12 דהן נ. מדינת ישראל, מיום 23.4.13; ובבית דין זה - ע"פ 29785-07-13 א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ - מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובכלל החומר המצוי בפניי, לא מצאתי טעם המצדיק את עיכוב תשלום הקנס שהושת על המבקשים ונחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

נפסק, כאמור לעיל, כי הכלל הינו שאין מקום לעכב תשלומו של קנס שנגזר על נאשם, שכן "בניגוד לעונש מאסר, שריצויו אינו הפיך, קנס ששולם ניתן להשיב, אם יוחלט על ביטולו המלא או החלקי" (רע"פ 2802/03 סדון נ. מדינת ישראל, מיום 23.6.03; כן ראו את ע"פ 10209/03 שפיר נ. מדינת ישראל, מיום 26.11.03). במקרה שלפני, מדובר בקנסות נמוכים יחסית. בית הדין האזורי התחשב במצבם הכלכלי הנטען של המבקשים, והורה כי הקנסות ישולמו במספר תשלומים. בנוסף, המבקשים לא העלו, במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע, כל טענה בדבר קושי לעמוד בחובת התשלומים או בדבר נזק בלתי הפיך שייגרם להם כתוצאה מתשלום הקנסות. בנסיבות אלו, אין צורך להיכנס לבחינתם של סיכויי הערעור, ודי באמור לעיל לצורך דחיית הבקשה.

8. סוף דבר - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ד (02 מאי 2014) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.